

Konstytucja Suwerenów Rzeczypospolitej

Preambuła

My Suwereni Rzeczypospolitej, pochodzący od przodków żyjących w pełni przyrodzonych praw naturalnych, w dobroci serca i świadomości swojej nawiązując do szlachetnych dzieł i czynów przodków naszych, w miłości Człowieka do Matki Ziemi Naszej, pragnąc zachować jej piękno i człowieczeństwo Nasze w harmonii i Suwerenności, według Praw Naturalnych i poszanowania świętości życia wszelkiego, dla dobra Naszego i następnych pokoleń – tę oto Konstytucję stanowimy.

Rozdział 1 - Republika

Artykuł 1.

Suwerenne Państwo Nasze jest Rzeczypospolitą.

Artykuł 2.

Rzeczpospolita Suwerenów jako państwo jest reprezentacją spraw suwerena, poprzez administrację, która respektuje wszelkie Prawa Naturalne i naturalne zwierzchnictwo Suwerena.

Artykuł 3.

Obowiązkiem Rzeczypospolitej jest propagowanie Praw Naturalnych oraz suwerenności indywidualnej człowieka. Wspieranie potrzeb Suwerena, troska o bezpieczeństwo Jego życia oraz Jego mienia, oraz poszanowania życia naszych braci mniejszych i naszej Matki Ziemi.

Artykuł 4.

Naturalnym obowiązkiem Suwerena jest respektowanie Praw Naturalnych oraz godna reprezentacja społeczności Rzeczypospolitej, wspieranie projektów rozwoju indywidualnego, rodzinnego i rodowego.

Artykuł 5.

Ród to unia Rodzin Suwerenów i oraz innych Suwerenów, którzy mogą utrzymywać fizyczne oraz naturalne relacje, działając dla wspólnego dobra i bezpieczeństwa, zachowując wolność oraz poszanowanie Praw Naturalnych wszystkich członków społeczności.

Rozdział 2 - Suweren

Artykuł 6.

Suwerenem jest każdy naturalny człowiek rozumiejący swoje człowieczeństwo oraz naturalne prawo do samostanowienia według własnej wolnej woli.

Artykuł 7.

Suweren w poszanowaniu swojej społeczności radzi wraz z Suwerenami na Wiecu Suwerena, gdzie ustala się konsensus w zgodzie z prawem naturalnym. Suweren na Wiecu wypowiada się bezpośrednio lub poprzez Reprezentanta Rodu.

Konstytucja Suwerenów Rzeczypospolitej

Artykuł 8.

Wiec Suwerena jest honorowym zgromadzeniem Suwerenów zwoływanym do podjęcia decyzji o charakterze lokalnym, Rodowym jak i Narodowym.

Artykuł 9.

Suweren Republiki jest reprezentantem wszystkich Suwerenów i z tego powodu jego postawa obliuguje Go do zachowania godności, poszanowania innych istot oraz ich prawa do życia. Powinien charakteryzować się najwyższymi wartościami oraz dobrem.

Artykuł 10.

Suweren, który spowodował szkodę, zobowiązany jest tę szkodę zadośćuczynić.

Gdy zadośćuczynienie nie nastąpiło lub jest niewystarczające, sytuacja jest kierowana do lokalnej społeczności Suwerena w celu rozpatrzenia sprawy i osądzenia. Sprawę kieruje poszkodowany bądź pozywający, który poczuwa się do wypełnienia sprawiedliwości w świetle poszanowania Prawa Naturalnego.

Artykuł 11.

Każdy Suweren ma absolutne prawo do owoców swojej pracy, oraz mienia, które prawnie użytkuje. Zabrania się odbierania narzędzi pracy, dóbr koniecznych do godnego życia oraz schronienia.

Artykuł 12.

Rodzice reprezentują prawa nieletnich jako ich naturalni i jedyni prawni opiekunowie.

Ostatecznością jest, aby nieletni został odebrany Rodzicom lub Rodzicowi. Jeżeli to nastąpi, nieletni powinien pozostać w Rodzinie i zawsze z całym Rodzeństwem. Jeżeli jest to niemożliwe, nieletni zostają pod opieką Rodziny swojego Rodu. Ostatecznością jest adopcja w Narodzie.

Adopcje zagraniczne lub handel ludźmi są bezwzględnie zakazane.

Artykuł 13.

Rodzina będąca naturalną częścią społeczności, jest unią Rodziców, w wyniku której rodzi się potomstwo. Rodzicami są: matka – rodzicielka oraz ojciec – rodzic. Jest to unia dwóch naturalnych płci, które niosą naturalny potencjał na potomstwo. Rodzina, czyli Rodzice i ich potomstwo są najwyższą organizacją trwania gatunku ludzkiego i jako takie powinny być absolutnie poszanowane i wyjątkowo chronione oraz wspierane dla dobra istnienia naturalnej ludzkości.

Artykuł 14.

Wszystko, co na ziemi, w ziemi, w wodzie i w powietrzu, wszystko, co dotyczy naturalnej harmonii życia, jest naturalnym dobrem wszystkich żywych. Wszelkie zasoby Ziemi należy uczciwie dystrybuować bez szkody dla innych. Ewentualne szkody należy niezwłocznie naprawić lub zadośćuczynić.

Konstytucja Suwerenów Rzeczpospolitej

Artykuł 15.

Wszelkie formy wymiany, usług oraz działalności komercyjnej między Suwerenami są ich prywatną sprawą i nie podlegają żadnej kontroli lub dozorowi, o ile wszelkie umowy i prawa zostały uszanowane przez strony zaproszone do wymiany.

Rozdział 3 - Administracja

Artykuł 16.

Administracja Suwerena powoływana jest do wykonania zadań i na czas potrzebny do ich rzetelnego wypełnienia. Służba dla Suwerena nie ma możliwości naruszania jego Praw Naturalnych, o ile jej działalność nie wymaga interwencji w obronie praw innego Suwerena.

Artykuł 17.

Do administracji Suwerena powołuje się spośród Suwerenów najlepszych do wykonania zadania i na czas trwania zadania. W przypadkach szczególnych dopuszczalne jest zatrudnianie ekspertów na pozycji konsultanta spoza przestrzeni Suwerenów naszych społeczności.

Artykuł 18.

Służba Suwerena jest honorem i wyróżnieniem. Przywilej ten może zostać odebrany na Wiecu Suwerena większością głosów odwołujących ze służby z uzasadnieniem. Utrata przywileju służby przez odwołanie może wiązać się z utratą statusu Suwerena Republiki. Utrata statusu Suwerena Republiki jest jednoznaczna z utratą honoru i przywilejów.

Artykuł 19.

Suweren ma prawo odrzucić propozycję administracji, przepis lub propozycję służby. Jednocześnie podejmuje odpowiedzialność za ewentualne udowodnione szkody lub straty wyrządzone, które musi zadośćuczynić, jeżeli takie nastąpią w wyniku jego postawy.

Artykuł 20.

Rzeczpospolita Suwerenów jako administracja interesów Rodów oraz Suwerena dysponuje zasobami, oraz środkami, jakie otrzyma z dobrowolnych składek lub uzyska w wyniku zrealizowania projektów i zawsze w interesie Suwerena. Administracja Suwerena jest pozbawiona możliwości przekraczania budżetu oraz zaciągania zobowiązań kosztem Suwerenów.

Artykuł 21.

W przypadkach koniecznych, na wniosek Suwerena, administracja zwołuje Wiece Suwerena lub do ruszenia w sprawie pilnej, którą rzetelnie zbadaną przedstawi i uzasadni, a podjęte działania umotywuje solidnie.

Konstytucja Suwerenów Rzeczpospolitej

Artykuł 22.

Na wniosek społeczności lub indywidualnego Suwerena administracja, lub służby mają obowiązek przedstawić raport z działalności. W uzasadnionych przypadkach, gdy istnieje zagrożenie bezpieczeństwa Narodu, raporty lub fragmenty raportu mogą zostać utajnione.

Artykuł 23.

Przywilej wypowiedzania się na Wiecach Suwerena w sprawach Państwa Suwerenów, Narodów, Rodów, Klanów, Plemion oraz organów służby Suwerena ma każdy, kto stanowi o swoim losie i życiu jako Suweren. Na Wiecu Suwerena może wypowiedzieć się gość za zgodą Suwerena zapraszającego, który odpowiada za jego wypowiedź i postawę.

Artykuł 24.

Posłowie wybierani są przez Rody i wypowiadają się w zakresie, na jaki zostali powołani. Ich głos oraz słowa reprezentują interesy Rodów. Posłowie pełnią poselstwo aż do odwołania lub do rezygnacji z pełnienia służby, którą przyjmują powołujący na poselstwo.

Artykuł 25.

Posłowie oraz powołani pracownicy administracji Suwerena ponoszą pełną odpowiedzialność przed Trybunałem Suwerena. Orzeczenie winy pozwanego, może spowodować utratę stanowiska, odpowiedzialność karną oraz wydalenie z przestrzeni Suwerenów.

Trybunał Suwerena może udzielić tylko jednego upomnienia bądź zaproponować czasowe zawieszenie Posła lub pracownika administracji, które nie skutkuje utratą stanowiska i przywilejów, według postanowień werdyktu Trybunału Suwerena. Pozwany może wnioskować o rodzaj kary lub upomnienia oraz oferować propozycję naprawy szkody bądź zadośćuczynienia.

Rozdział 4 - Wymiar Sprawiedliwości

Artykuł 26.

Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy, szanowany i bezstronny organ Wymiaru Sprawiedliwości Suwerenów, ustanowiony według przedmiotu i wagi sprawy. Jawność rozprawy może być wyłączona ze względów moralnych, ochrony życia, interesu prywatnego lub innego ważnego powodu w rozumieniu bezpieczeństwa Suwerena oraz Narodu. Orzeczenia są jawne i publiczne, a uzasadnienia mogą zostać utajnione.

Artykuł 27.

Trybunał Suwerena jest powoływany przez Suwerenów w sytuacjach wyższej konieczności przy rażących naruszeniach Praw Naturalnych, popełniania zbrodni przeciwko życiu oraz mieniu, zawsze wtedy, gdy zabrakło zadośćuczynienia lub było przyjęte jako mało wystarczające. Powoływany jest na wniosek pokrzywdzonego lub Suwerena referującego krzywdę. Bezzasadne powołanie Trybunału może wiązać się z koniecznością pokrycia kosztów powołania przez wnioskującego.

Konstytucja Suwerenów Rzeczypospolitej

Artykuł 28.

Rodowe Trybunały Suwerena mogą być powoływane w sprawach dotyczących tylko członków społeczności konkretnego Rodu. Sprawy o szerszym zakresie przekraczające kompetencje Rodu bądź dotyczące innych Rodów lub obcych, rozstrzygane są przez Narodowy Trybunał Suwerena powoływany podczas Narodowego Wiecu Suwerena.

Artykuł 29.

Sędziowie Trybunału Suwerena wybierani są spośród szanowanych i wybitnych w sprawie Suwerenów, których cechuje wysoka wartość etyczna i pozytywna postawa zaangażowania w działalność społeczną. Propozycję kandydatury na Sędziów Trybunału Suwerena może przedstawić każdy Suweren i jest ona akceptowana, o ile nie pojawi się uzasadniony sprzeciw od innego Suwerena. Sprzeciw taki będzie rozstrzygany jako istotny spór formalny przez oddzielnie powołany Trybunał Suwerena.

Artykuł 30.

Wszelkie spory powinny być rozstrzygane prywatnie i polubownie. W przypadku braku porozumienia strony konfliktu powołują jednomyślnie rozjemcę. W razie dalszego braku porozumienia, spośród społeczności, na Wiecu Suwerena ustanawia się trzech Sędziów Pokoju, którzy w obecności dwóch świadków pomogą rozstrzygnąć o zadośćuczynieniu. Jeżeli konflikt trwa nadal, wtedy na Wiecu Suwerenów zwołuje się Trybunał Suwerena bądź kieruje się sprawę do wyższej instancji.

Artykuł 31.

W razie sprzeciwu bądź zażalenia na postanowienie Trybunału Suwerena sprawa jest przekazywana do wyższej instancji. Sprzeciw lub zażalenie zostanie rozstrzygnięte przez powołaną Komisję Suwerenów, którzy na tajnym posiedzeniu zbadają sprawę oraz wszystkie postanowienia Trybunału Suwerena. Komisja może odrzucić sprzeciw, zażalenie lub dopuścić nowy materiał dowodowy i oświadczenia, następnie sprawę skierować do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Narodowy Trybunał Suwerena.

Artykuł 32.

Komisję Suwerenów powołuje się spośród kandydatów na sędziów w społecznościach, które do tej pory były wolne od bezpośredniego udziału w postępowaniu. Komisja powinna składać się z 7 (siedmiu) Suwerenów z co najmniej 3 (trzech) społeczności. Kandydaci są wybierani poprzez głosowanie Suwerenów z poszczególnych społeczności, które przedstawiły przynajmniej jednego kandydata.

Artykuł 33.

Korporacje oraz inne formy prawa stanowionego nie mają żadnych praw do tego, co istniało przed ich powstaniem i nie jest owocem ich uczciwej działalności. Wszelkie immunitety są zakazane. Prawo musi być równe dla wszystkich i musi być bezwzględnie egzekwowane, a szkody w pełni zadośćuczynione.

Konstytucja Suwerenów Rzeczypospolitej

Artykuł 34.

Za wyrządzoną szkodę zawsze należy się zadośćuczynienie wyższe niż poniesiona strata lub pozyskane korzyści. Zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną środowisku naturalnemu w całości trafia na projekt naprawy tej szkody. Wszystkie środki pozyskane na poczet zadośćuczynienia trafiają do poszkodowanego i powiększone są o koszty zbadania sprawy, przeprowadzenia procesu oraz koszty pełnej egzekucji należności.

Artykuł 35.

Wszelkie technologie i działania, budzące uzasadnione domniemanie szkodliwości zdrowotnej, niebezpieczne dla środowiska naturalnego lub zaprojektowane do zadawania cierpienia czy śmierci są zakazane w przestrzeni życia ludzkiego i nie mogą być w jej obrębie składowane lub transportowane.

Artykuł 36.

Narodowy Trybunał Suwerena może pozywać wszystkich powodujących szkodę, zbrodnie oraz orzekać wyroki w sprawach dotyczących popełnionych zbrodni, naruszeń Prawa Naturalnego, ewidentnego działania na szkodę życia na Ziemi, dewastacji oraz zatruwania życia, bez względu na jurysdykcję oraz status pozwanego.

Rozdział 5 - Przedstawicielstwo i stosunki międzynarodowe

Artykuł 37.

Przedstawiciel Narodowy jest powoływany na Wiecu Narodowym tylko na wymagającą tego sprawę w przestrzeni międzynarodowej oraz na czas potrzebny do jej wypełnienia, do której powinien być odpowiednio przygotowany i należycie się z niej wywiązać. Idealny Przedstawiciel Narodowy to Poseł społeczności, który jest obeznany z językiem oraz kulturą w danym Państwie lub instytucji międzynarodowej, w których wykonuje swoją misję. Przedstawicielstwo Narodowe jest dopuszczalne tylko dla szanowanego oraz godnego Suwerena. W sytuacjach tego wymagających dopuszcza się powołanie zespołu doradców i konsultantów dla Przedstawiciela Narodowego.

Artykuł 38.

Przedstawiciel Narodowy ma za zadanie godne reprezentowanie interesu Narodu w ramach otrzymanej delegacji, bez możliwości samodzielnego podejmowania decyzji wiążących Suwerenów oraz społeczności. Efekty swojego przedstawicielstwa referuje na Wiecu Poselskim lub na Narodowym Wiecu Suwerena, celem oceny oraz podjęcia dalszych działań.

Konstytucja Suwerenów Rzeczypospolitej

Rozdział 6 - Postanowienia końcowe

Artykuł 39.

Zapisy konstytucyjne mogą być uszczegóławiane przez rozporządzenia Zgromadzeń Posłów za zgodą 4/5 wszystkich posłów, których obecnych na głosowaniu będzie nie mniej niż 51% z zaprzysiężonych Posłów. Sama Konstytucja podlega rewizji na wniosek zaakceptowany na Narodowym Wiecu Suwerenów i jest zatwierdzana kwalifikowaną (50% plus 1 głos) większością oddanych głosów na powołanym w tym celu Narodowym Wiecu Suwerena. Zapowiedź oraz ogłoszenie proponowanych zmian powinno nastąpić publicznie wraz z listą sygnatariuszy – co najmniej na 13 dni przed głosowaniem.

Artykuł 40.

Niniejsza Konstytucja ma moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia i podlega rewizji co 25 (dwadzieścia pięć) lat lub na uzasadnione wezwanie zaakceptowane na Narodowym Wiecu Suwerena.

Artykuł 41.

Wszelkie przepisy i prawa naruszające Prawo Naturalne są anty prawem. Domniemane podległości, immunitety oraz specjalne jurysdykcje, są pozbawione faktycznej wartości prawnej i niosą znamiona oszustwa lub manipulacji.

Artykuł 42.

Wszyscy zebrani w przestrzeni tej Konstytucji są przez jej postanowienia pouczeni oraz chronieni. Ich prawa są zastrzeżone w poszanowaniu Praw Naturalnych, a ich wolności są po wieczność zagwarantowane.